jotka vähän voivat antaa, ja juuri maailman köyhät miehet ja naiset ovat uskomattomassa määrässä avustaneet hädässä olevia Venäjän työläisiä ja talonpoikia. Vaikka kuinka on köyhä se nainen, jonka sydän on oikealla paikalla, niin anna hänen nimensä ja osotteensa tietoomme.

Voit säästää elämää, jos säästät aikaa. Tee siis tehtäväsi heti.

* * *

Women Friends of Soviet Russia,
Rose Pastor Stokes, National Sec'y,
201 West 13th Str., New York City.

I desire to join the Women Friends of Soviet Russia and will do my share to help Russia through her crisis.

Name.....

Address.....

Single?..... **Married?**.....

Number of children.....

Nursing Mother.....

Kirjeitä

DAISYTOWN, PA.

Naistenpäivää vietettiin täällä S. S. Osaston talolla t. k. 18 p:nä. Kaikki ohjelma oli naisilta. Puhe, runoja, köörilaulua, voimistelua, pukutanssi, sekä vielä mainiot kotitekoiset keekit ja kahvileivät. Ilta oli mitä hauskin ja virkistävin valistus- ja seuratilaisuus. Yleisöä oli tuvan täydeltä.

Naiset mukana. Täällä ovat naiset joukolla mukana toiminnassa. Emme jouda ajattelemaankaan erikoisia puuhia naisten herättämiseksi kovinkaan paljoa, sillä meillä on aina täysi työ pysyä mukana — niin juuri — mukana. Täällä kuuluvat naiset kaikkiin toimikuntiin ,alkaen huvi- ja näytelmätoimikunnista aina agitatsioni-toimikuntaan ja johtokuntaan asti, sitte luku- ja puhujainharjoitusrenkaat, niissäkin ovat naiset mukana, ovat myös kirjeenvaiht. ja sunnuntaikoulun opettajina. Vieläpä voimisteleva tmukana—kenen? Miestoverienpa tietenkin. Niin! Kelpaa iloisessa toverijoukossa rynnistää eteenpäin. Me tunnemme yhden suuren käskyn ja se on: **luokkasi edestä, luokkasi hyväksi.**

Yksi esimerkki. Koska minä tässä vähän niinkuin kehasin Daisytownin naisia, niin tahdonpa todistella väitökseni, että he todella ovat mukana. Kun tässä tuonnoin Daisytown'in keltaiset raastoivat osaston jäseniä oikeuden eteen syyttäen meitä monesta pahasta, mutta erittäinkin siitä, että me olemme "bolsevikkeja" eli kolmannen kannattajia, joita vastaan pitäisi antaa estetuomio ja karkoittaa haalista, jotta tilaa tulisi paremmille ihmisille eli "oikeille ihmisille," joina nämä keltaiset kaverit pitävät itseään — niin jopa tunnustivat noskelaiset naistenkin tasa-arvoisuuden. Päällekantajina oli vain miehiä, mutta syytettyjen joukossa eli vaarallisten listalla, oli naisiakin. Että eivätkös olekin ritarillisia? Ja emmekö olekin mukana me Daisytown'in s. s. osaston naiset.

Kunpa sinä Toveritar olisit täällä idässä. Ei niin kiirettä tulisikaan ettei vätkö naiset lennättäisi uutisia y. m. viestejä sinuile, mutta ajatella — koko mantereen yli ja taas takaisin — se ottaa herrantähden aikaa — tänä sähkön- ja elementtien aikanakin. Se — se juuri on syynä siihen, että niin paljon jää sinulle ilmaisematta itäläisten naisten ja osastoiden asioista. No, terve tällä kertaa. — Z.

ASTORIA, ORE.

On tullut teden ja toiminnan aika ja jokaisen on nyt oltava mukana repimässä alas tätä lahoa, mätää yhteiskunta-järjestelmää ja kannettava korkeus uuden vapaan työn tasavallan rakentamiseksi. Mutta, ollaksemme taitavia rakentajia, täytyy meillä olla tarkka tieto rakennuksestamme, päämäärästämme, sekä tavasta miten sitä rakennamme. Kokoontukaa, keskustelkaa ja tutkikaa. Astorian Naisagitationijaosto kokoontuu perjantaisin.

Yleensä ovat nämä kokoukset olleet onnistuneita. Erikoisen tehtävän asetti jaosto itselleen lehtemme Toverittaren levittämiseksi. Valittiin viisi-henkinen komitea kiertämään ympäri, etsien kenen voisi nielliä, toisin sanoen, ottamaan tilauksia vaikka pakanoilta. Myöskin perustettiin Toverittaren punainen armeija, jokainen joka hankkii yhden uuden tilauksen Toverittarelle, saa nimensä toimivien punaisten kunnialistalle, joka julkaistaan kerran viikossa Toverittaressa. Levityskomiteaan valittiin seuraavat toverittaret: Toikko, Hihnala, Laine, Järvi ja Kilski.

Jaoston seuraava kokous on perjantaina, maalisk. 10 p. kello 2 päivällä. Kokouksessa suoritetaan seuraava ohjelma: puhe, Emma Mantila; runo, Maissi Heikkinen; ilmapöytäkirja, Anna Järvi, sekä keskustelukysymys: "Miten parhaiten saamme onnistumaan tämän naisjaoston työn", alustaa Saima Saarinen. Kokouksesta varmasti tulee tasaen mielenkiintoinen, eikä jääne vaille huvittavaakaan puolta. Tulkaa siis kaikki naiset mukaan. Haalin kokoushuoneessa on tilaa useammalle sadalle hengelle. Ei ole mihinkään mitapuuta, millä mitattaisiin sinne tulevien mielipiteet, kaikki ovat tervetulleet. Helpäkää siis hiiteen kaikki esteet ensi perjantaina ja tulkaa sanan ääreen ja tuokaa naapurin emäntä mukanaanne. — Raportteri.

NEWARKIN UUTISIA.

Newarkin S. S. J. osasto pitämässään kokouksessa 19 päivä helmikuuta valitsi allekirjoittaneen Toverittaren uutisten kirjoittajaksi.

Ompeluseura täällä myöskin perustettiin. Otetaampas nyt naiset töihin käsiksi, näytetään mihin me pystymme.

Muutamkortilla osastoomme yhtyi Fred ja Fanni Moilanen. Tervetuloa joukkoomme. Tämä vasemmisto osasto on pienestä jäsenmäärästä huolimatta toiminut koko vilkkaasti, siitä vasta-agiteeraamisesta huolimatta mitä nämä keltaiset ovat harjoittaneet. Te jotka vielä uinailette Abrahamin helmassa, ettekä kuulu kumpaankaan puolueeseen, on paras tulla katsomaan meidän iltamatilaisuuksia, että ei tarvitse tietämättään puhua kaikkea joutavaa.

Näytös ja ohjelmailtama tulee olemaan 4 päivä maaliskuuta. Ohjelmaa on varattu runsaasti ja lopuksi saa pistää jalalla koreasti. Haalin osote on. 474—15 So. 9th. St. Tervetuloa.

Ida Simola.

ELMA MAN., CAN.

Ajan raukana riennetään eteenpäin täälläkin Elman kontrilla. Hommataan ja touhutaan, kuten muuallakin. Meillä on taas osastokin ripeässä toiminnassa ollut 8 kuukauden ajan ja innostus on ollut mallikelpoinen. Meillä oli iltamat helmikuun 11 päivä, mutta meidän iltamiin ei osanotto ole ollut kovin suurilukuinen. Ukko ylhäinen ei ole ollut suopealla tuulella meitä kohtaan, kun antoi kovan myrskyn juuri silloin, että senkin tähden eivät ihmiset tulleet.

No niin ,olemmehan uskaltaneet ruveta hommaamaan haalia näin pienilukuisena joukkona, vaikka eihän sillä tule kysymykseen niin suuret joukot kun vain on yhteisymmärrys ja innostus riittää, niin kyllä se kokoon saadaan. Jäsenet ovatkin hyvin uhrautuvaisia haalin avustuksessa. Kuulojeni mukaan pitäisi rakennettaman toinenkin haali taikka toisin sanoen seurahuone tänä kevännä. Meitä suomalaisia ei ole kun jotain parikymmentä perheittä täällä ja nekin vielä jakaantuvat kahteen eri ryhmään sosialisteihin ja vanhoillisiin. Minun luulakseni olisi voitu toimia yhdellä kin haalilla. Olihan sitä vähän semmoista mieltäkin ensin, että eikö voida sulautua niin paljon yhteen, että rakennetaan yhteinen haali, mutta ääniä kuuluu sellaisia, että on parasta pysytellä erillään niin kauvan kun ihmiset ovat paremmin selvillä periaatteistaan.

Me naiset perustimme ompeluseuran. Ensimäinen kokous oli 21 p:nä helmik. Herman Pohjosen asunnolla. Tulevaisuus osottaa kuinka kauvan innostus riittää tässä hommassa.

Toivomukseni olisi, että tästä lähtien olisi useammin palkkakuntamme uutisia Toverittaren palstoilla. Proletaarisella tervehdyksellä. — Eräs.

Työläisluokan petturi

On syksy. Puut ovat pudottaneet lehtensä kuuraiseen maahan, lumihiutaleet hiljaa laskeutuvat alas kuni valkoiset perhoset. Nuori Ellen istuu illan hiljaisuudessa, ajattelee — niin syvästi, kasvoissaan huomaa suullisen ilmeen. — Mitä mietit, miksi työ niin rajusti nuori rinta? Hän muistelee sitä aikaa, kuin hänen ensilempensä aikoi. — Juuri muistuu hänen mieleensä se ensi ilta, kun kirkas, elokuun hopeainen kuu loistaa taivaalta, ja kuinka sinä iltana on Wilho oli pyytänyt tavata Ellin. Hän oli luvannut mennä kohtaamaan häntä sillä hän aina on Wilhoa ihaillut ajatuksissaan. He tapaavat toisensa siellä kauniissa kuutamossa. Hiljaisena astelee Elli Wilhon rinnalla, hän on kaino tyttö. Wilho katkaisee äänettömyyden ja kysyy:

— Miksi Elli on niin hiljainen?

Hän etsii sanoja vastatakseen.

Vihdoin hän vastaa:

— Mietin vaan kuinka kaunis on tämä hetki, kun ensi kerran tapaamme toisemme näin kauniissa elokuun kuutamossa. Wilho suutelee häntä otsalle. Sitten istuvat he kivelle, jossa lapsena ovat monet lämpimät kesäpäivät leikkineet. Nyt he istuvat siinä kuin valossa, mutta he vaan rakentelevat tuulentupia. Hetkisen siinä juteltuaan nousevat ja lähtevät. Wilho saattaa Ellen kotiin, pyytää toisen kerran myös tavata. Hyvää yötä sanottuaan Wilho poistuu kuun valaistessa hänen koti polkuaan. Ellen tuntee olevansa onnellinen, hän menee vuoteelleen, vaan uni poistuu hetkeksi. Hän ajattelee kuinka hauskaa hänellä tulee olemaan Wilhon seurassa. Onnellisesti kului ilta toisensa perään Ellelä Wilhon seurassa. Enempi ja enempi he lähentyivät toisiinsa. Monet Ellenin hyvät tyttö tuttavat ihailivat Wilhoa. He koittivat jollain tavoin saada Ellen ja Wilhon eroamaan, mutta aikeensa raukesivat hukkaan. Kaikista huolimatta tapaavat he toisiaan kerta toisensa jälkeen. Taaskin eräänä kauniina kesä iltana Wilho tapaa Ellen juuri heidän entisellä leikkipaikallaan. Salaa Wilho seuraa Ellen toimintaa, väliin huomaa hän Ellen kasvot onnellisen näköisinä väliin sykkinä. Vihdoin Ellen huomaa Wilhon, juoksee häntä vastaan. Sinne istuutuvat he kesän ihanan luonnon helmaan; vieno tuuli lempeästi hyväilee heidän onnellisia kasvojaan. Wilho on erittäin rauhaton tänä iltana. Ellen tarkastaa, vaan ei puhu mitään. Vihdoin Wilho kainosti kysyy Ellelä: — Rakastatko minua todellakin?, sano se minulle tänä iltana.

Ellen vastaa epäröimättä: — Rakastan, aina ilman epäilyksiä. Sinä he vannoivat, että he rakastavat toisiaan ja myös rinnakkain käyvät työläisten taistelurintamaan rehellisinä tovereina. Ellen ei voi edes epäilläkään Wilhoa, sillä hän on osastossa toimivana henkilönä.

Niin kuluu nuorikoin elämä onnellisesti eteenpäin.

Kuluu joitakin kuukausia. On alkanut sisällissota ja ensimäiset vapaehtoiset ovat lähteneet isänmaallisessa innossaan punikeita teurastamaan.

Elleä tapaa eräänä maaliskuun iltana taas Wilho. Hyvin arasti sanoo Wilho Ellelle: — Tiedätkö, minä lähden huomen aamuna...

Ellen kysyy: — Minne toki sinä menet?

Wilho vastaa: Menen rintamalle. — Kuinka voit mennä kun ei täällä ole punakaartia?

— En menekään punakaartiin.

Yhä enempi Ellen hämmästyy, hän purskahtaa rajuun itkuun. Wilho koittaa lohdutiaa Elleä. — Älä itke, minäkin voin palata vielä. Hän luulee Ellen vaan itkevän rakastettunsa menettämistä. Vihdoinkin Ellen lakkaa itkemästä ja alkaa puhua:

— Miksi olet petturi, luokkamme petturi?! En olisi uskonut sinusta sellaista, että sinä rahalla voit myydä sielusi ja niin ollen pettää koko työväenluokan. Vielä pyydän, älä mene!

Mutta Wilho vaan sanoo: En voi enää peräytyä, olen nimeni antanut ja hyväksytty ja sitäpaitsi vastustamaton voima vaatii minun näin tekemään. Ellen huokaa syvään ja sanoo: — jos menisit punakaartiin, niin olisin ilolnen ja urheasti seuraisin sinua taistelun tuoksinaan. Kuinka syvän kunnioituksen tuntisin sinua kohtaan, jos tarmokkaasti taistelisit työläisten rintamassa, johon kuulut ja vaikka sinut lahtarien kuula kaataisi niin koko työläisluokkamme kunnioittaisivat sinua sankarina. Muta nyt sinä menet ja alat teurastamaan omia tovereitasi — ajattele — omia tovereitasi! Niin, mitäpä on hyötyä, että saarnaan sinulle enää, koska olet sen pähäisi saanut, että menet ja teurastat tovereitasi, niin en kai saa sinua kääntymään, vaikka yön puhuisin. Siis tästä lähtien tiemme eroaa ja taistelussa olemme aina toisiamme vastaan.

Wilho vaalenl. — Ethän aijo hyvästi jättää, tulenhan minä takaisin ja olemme yhtä onnelliset kuin ennenkin. Ja jos minä en rintamalla kaadu, niin palveluksessa yleinen ja yleinen, sitten saan suuren palkan. Sitten menemme naimisiin ja sitten on meidän taloudellinen elämämme turvattu. Näin minä ajattelen. Minä en ajattele sillä tavalla. Vaikka minä olen sinua aina rakastanut enkä kietään muita, luovun minä sinustakin ennenkuin aatteestani! Sitten sinä kuvittelet että sinä lahtarina ollessasi saat paljon rahaa ja uskot, että sitten olisi elämämme turvattu. Ei, sitä en koskaan tule tekemään, että syömään toverieni veren hintaa. Siis tästä hetkestä alkaa eromme. Sinun huulilitasi kaikuu: "jääkäri veri meitä velvoittaa" jota vastoin minä huudan: "Työn orjat sorron yöstä nouskaa"! Nämä sanat eivät ole sopusuhtaiset, emmekä siis mekään ole. Siis, hyvästi ja muista mitä teet — sinä teurastat omia veljiäsi! Syvissä mietteissä astelee Wilho kotia kohti, uni ei tule silmään koko yönä. Hän muistelee Ellen sanoja. Kaikesta huolimatta hän seuraavana aamuna lähtee veritöitä tekemään niinkuin muutkin lahtarit. Taistelujen loputtua tuli hän ensi kerran lomalle. Toi-

TOVERITTAREN
toimittajan toimi

ilmotetaan täten haettavaksi. Hakijalta vaaditaan, että hän on vähintäin vuoden kuulunut S. S. Järjestöön ja omaa suomen- ja englanninkielen taidon. Hakemukset palkkavaatimuksineen on lähetettävä tulevan maaliskuun 22 päivään mennessä osotteella:

TOVERIN JOHTOKUNTA,
Box 99, Astoria, Oregon.